

§ 109.

Beslaglæggelse og Undersøgelse af Breve og andre Papirer maa i Regelen ei ske uden efter Retskjendelse (Grundlovens § 86), dog at en saadan ei er nødvendig, naar de nævnte Handlinger foretages i Forbindelse med Husundersøgelse hos en for en Forbrydelse mistænkt Person eller ved en saadan Persons Anholdelse.

§ 110.

Over de beslaglagte Papirer affattes en Fortegnelse og Papirerne tages forelobigt i Bevaring under den Paagjældendes og vedkommende Politiebedsmands Segl, og fremlægges derefter i Retten tilligemed Fortegnelsen.

Sovrigt blive Bestemmelserne i § 107 og saa at anvende med Hensyn til de heroinhandlede Forretninger.

§ 111.

Beslaglæggelse af et trykt Skrift, med Hensyn til hvilket offentlig Paatale formedelst dets Indhold er besluttet (§ 130), kan alene finde Sted ifølge Retskjendelse og efter derom af vedkommende Overanklager fremsat Begjæring.

§ 112.

Den Forurtede, hvem Skade ved den paatalte Handling er tilfoiet, underrettes saavidt gjorligt om Sagens Foretagelse. For at Erstatning under Straffesagen kan tilkjendes ham, maa han derom fremsætte Paastand inden Forundersøggelsens Slutning, uden at han dog paa dette Sagens Trin behøver at angive Erstatningens Størrelse. Til en senere fremsat Erstatningspaastand kan der ved Straffesagens Paakjendelse intet Hensyn tages uden Samtykke af den, mod hvem Paastanden er rettet.

Fremkommer fra den Forurtedes Side Paastand om Erstatning, maa den, hvem Paastanden vedkommer, gives Leilighed til at yttre sig derover, ligesom den Forurtede bør gives Udgang til at fremkomme med de Oplysninger, han anseer fornødne, forsaavidt saadant kan ske uden at Straffesagen derefter opholdes.

Den Forurtede er iøvrigt, forsaavidt hans Erklæring ættes om hvad der er Gjenstand for Undersøgelsen, pligtig at afgive Forklaring under samme Tvang som Vidner.

§ 113.

Naar de fornødne Oplysninger ere tilveibragte efter de i det Foregaaende givne Regler, bliver Undersøgelsen, saafremt der ikke fra vedkommende Politiebedsmands eller den Sigtedes Side fremkommer Andragende om Udsættelse af Sagen, at slutte til Beskrivelse.

§ 114.

Sagen kan udsættes efter vedkommende Politiebedsmands Forlangende, naar han formener at kunne tilveibringe yderligere Oplysninger i samme. Udsættelsen bør ikke være længere end Dommeren efter Bestaffenheden af de Oplysninger, som attraaes erhvervede, finder uomgængeligt fornødent, og i intet Tilfælde overstige 8 Dage. Har Politiebedsmanden ikke kunnet tilveibringe de attraaede Oplysninger inden Udlobet af den indrommede Frist, kan han i det paany berammede Retsmøde, hvortil den Sigtede bør fremstilles eller tilsiges, fremsætte Forlangende om en yderligere Udsættelse, hvorved han har at gjøre Rede for de Grunde, der have bevirket, at han endnu ikke har været i Stand til at tilveibringe de tilsigtede Oplysninger. Finder Dommeren ikke Anledning til at indromme en begjært Udsættelse, slutter han Sagen til Beskrivelse.

§ 115.

De i den foregaaende Paragraf givne Forstrifter angaaende den Tid, hvori Udsættelse kan finde Sted, komme ogsaa til Anvendelse, naar Sagen udsættes efter Sigtedes Begjæring. Dette kan ske, naar den Sigtede kan paavise saadanne yderligere Oplysninger, som kunne antages at ville svække den mod ham reiste Formodning.

§ 116.

Dommeren kan af egen Drift udsætte Sagen, naar der opstaaer Tvivl om den Sig-